

V Bibli najdeme mnoho slov, která přinášejí útěchu, radu, povzbuzení, pomoc... Boží slovo se stalo tělem pro člověka, který otevřel své dveře a vyšel mu vstříc. Na obrázku jsou různí lidé a také jejich domovy jsou různé. Někteří lidé bydlí spolu, mají se rádi, mají velké děti, mají malé děti nebo žijí sami, nemají se o koho opřít, a tak se opírají o rám otevřených dveří. Na obrázku jsou také dveře, které jsou zavřené. Slovo, které se stalo tělem, přesto přišlo pro všechny, přišlo pro mne, přišlo pro tebe.

Dobrý Bože,

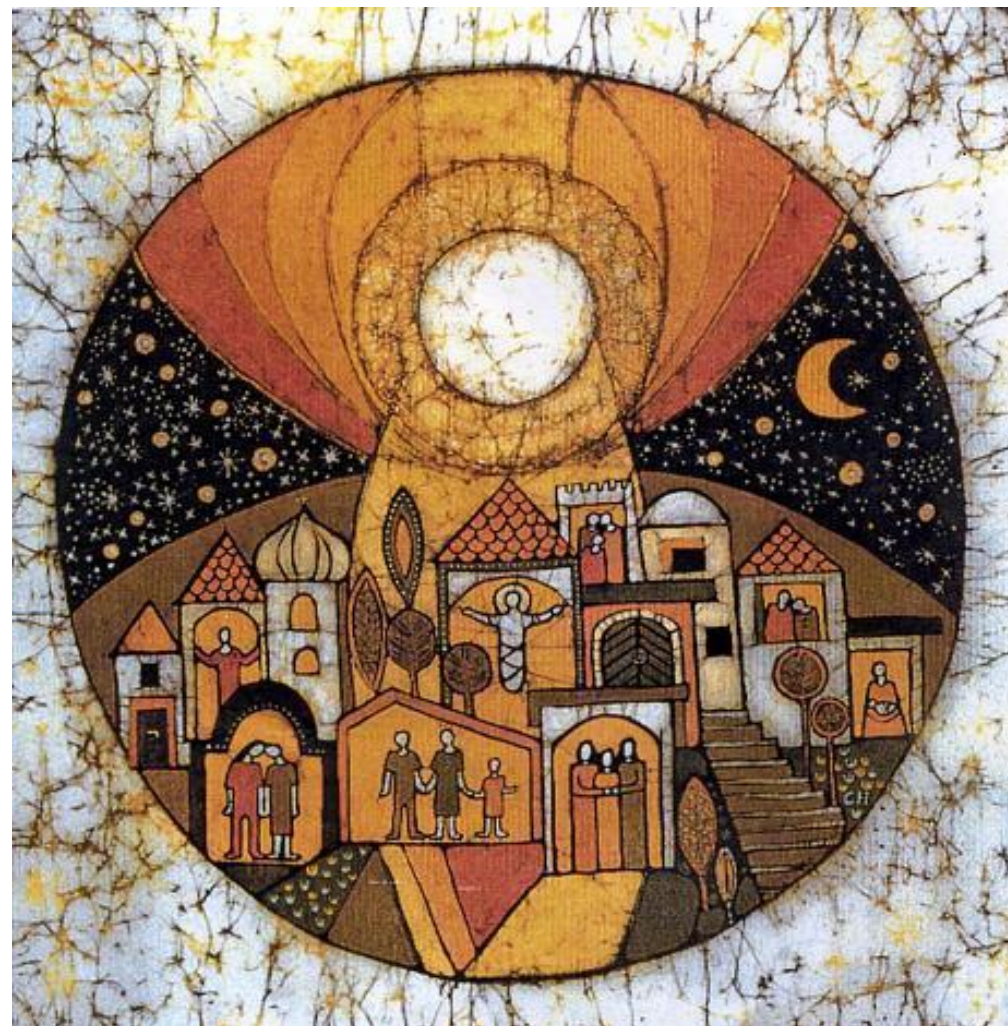
Tvůj Syn se stal člověkem.

Jeho narození je světlem, které září v temnotách.

**Přicházel k lidem a setkával se s nimi,
promlouval k nim a v jeho slově byla moc.**

**Děkujeme Ti za všechna slova, která jsme dnes slyšeli,
za všechna slova, která jsme dnes vyslovili,
a za Tvé Slovo, které nám přináší naději.**

Amen.

Christa Holl

**A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi
(J 1,14)**

Milí rodiče,

advent s sebou nese veliké očekávání a zároveň i určitou obtíž. Advent otevírá obtížné téma v obtížné době, neboť naše obvyklé prožívání předvánoční doby bývá ovlivňováno, ať chceme nebo ne, společností, která advent vnímá především jako dobu výhodných nákupů a nutných příprav, které chceme uskutečnit a trápí nás nedostatek času nebo jejich finanční nedostupnost.

Tento text nechce být dalším požadavkem v řadě mnohých adventních povinností, předsevzetí a nutností, ale nabídkou jak ve společenství církve, která v letošním roce zahájila v rámci přípravy na cyrilometodějské jubileum rok věnovaný Písmu svatému, prožít advent ve vztazích s nejbližšími v pokoji. Nabízí konkrétní možnosti prožití adventního času jako příležitosti se společně s dětmi zastavit v předvánočním shonu nad Písmem, pramenem dobré zprávy o narození Božího Syna, která o Vánocích v plnosti zazní.

Dobré slovo druhého člověka umí zahřát a potěšit. Každý víme, jak dokáže potěšit, když nám někdo řekne: neboj se, můžeš se na mě spolehnout, pomůžu ti, to jsi udělal dobře, mám tě rád... V Bibli najdeme mnoho podobných povzbuzujících slov. Pro nás křesťany je Boží slovo tím nejvíce dobrým slovem, jaké můžeme na zemi uslyšet. Bůh se z lásky k nám stal člověkem, zná člověka a k člověku promlouvá.

Ježíš přichází a chce být s lidmi - stačí tedy vytvořit prostor pro setkání. Maria je připravena a její naslouchání je nasloucháním v tichu. Jen tak může ve svobodě odpovědět: „Ať se mi stane podle tvého slova.“ Maria je jako dům, který je připravený stát se domovem. Bůh chce bydlet s lidmi, chce u nás mít domov. Bůh si našel svůj pozemský domov v člověku a Boží Syn si vybral Marii jako svůj první „domov“. V otevřenosti a očekávání naslouchajme biblickému poselství a dejme Božímu slovu prostor, aby oslovilo každého tak, jak potřebuje. Každý tak může svým způsobem vstoupit do příběhu adventu a přidat se k Mariině odpovědi na poselství Božího slova.

Přejeme vám, aby se váš domov stal o letošním adventu „domovem s velkým „D“, ve kterém se může setkat nebe se zemí a Bůh s člověkem. Kéž by váš advent nebyl časem chystání se jen na několik vánočních dnů, ale časem už společně prožívaným, který vánoční oslavou „pouze“ vyvrcholí.

ČTVRTÁ NEDĚLE ADVENTNÍ (Mt 1, 18-24)

**NEBOJ SE K SOBĚ VZÍT SVOU MANŽELKU MARIÍ.
VŽDYŤ DÍTĚ, KTERÉ POČALA, JE Z DUCHA SVATÉHO.**

S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena s Josefem. Ale dříve než spolu začali bydlet, ukázalo se, že počala z Ducha svatého. Protože její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vydat pohaně, rozhodl se tajně se s ní rozejít. Když už to chtěl udělat, zjevil se mu ve snu anděl Páně a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů.“ To všechno se stalo, aby se naplnilo, co řekl Pán ústy proroků: „Hle, panna počne a porodí syna a dájí mu jméno Emanuel,“ to znamená „Bůh s námi“. Když se Josef probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl Páně přikázal: vzal svou ženu k sobě.

**NENÍ TOLIK DŮLEŽITÉ, CO JE NA STOLE,
ALE KDO JE U STOLU.**

Co můžeme společně dělat?

- Posadíme se k adventnímu věnci a vedle něj položíme chléb. Rozsvítíme čtyři svíce a přečteme biblický text.
- Přemýšlíme, jaký je chléb. Např. Obyčejný, čerstvý, potřebný, voňavý apod.
- Vyprávíme si, kde jsme chléb koupili nebo kde jej upekli, a ochutnáme jej.
- Můžeme porovnávat, jak chutná chléb a jiné pečivo nebo také vánoční cukroví, a přemýšlet, co je pro život potřebnější a prospěšnější. Můžeme si představovat, jaké by to bylo, kdyby bylo místo chleba celý rok jen vánoční cukroví, ale také naopak, jaké by to bylo, kdyby byly vánoční svátky bez cukroví jen o chlebu.
- Říká se, že chleba je vždy dost pro všechny. Čeho jsme měli dnes nebo v minulých dnech dostatek? Např. Sněhu, těsta, práce apod.
- Máme dostatek něčeho, o co se dá rozdělit s druhými?
- Můžeme společně přemýšlet, co darujeme svým blízkým, např. babičce, dědečkovi, tetě apod.

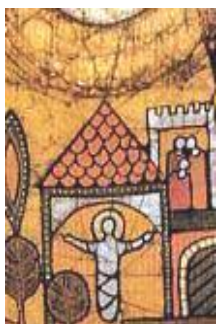
Říká se, že chléb je Boží dar. Když vůně chleba naplní dům, vědí všichni, že tady spolu žijí lidé, kteří mají dostatek, nesedí sami u stolu a umí se rozdělit. Říká se, že kdo má chleba, má dostatek všeho, co potřebuje k životu.

Josef také přijal Boží dar. Přijal Marii, která nosila pod srdcem největší dar všech darů. Dítě, jehož Otcem byl sám Bůh. Bůh tak miloval lidi, že do jejich rukou vložil ten nejcennější dar, který jim uměl dát. Daroval jim svého Syna.

Můžeme společně zabalit některé dárky pro své blízké.

TŘETÍ NEDELE ADVENTNÍ (Mt 11, 2-11)

**SLEPÍ VIDÍ, CHROMÍ CHODÍ, MALOMOCNÍ JSOU OČIŠŤOVÁNI,
HLUŠÍ SLYŠÍ, MRTVÍ VSTÁVAJÍ, CHUDÝM SE HLÁSÁ RADOSTNÁ ZVĚST.**

Jan Křtitel slyšel ve vězení o Kristových činech. Poslal tedy k němu své učedníky s dotazem: „Ty jsi ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte a oznamte Janovi, co slyšíte a vidíte: **Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hloušší slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst.** A blahoslavený, kdo se nade mnou nepohorší.“ Když odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Co jste vyšli na poušť vidět? Snad rákos, zmítaný větrem? Nebo co jste vyšli vidět? Člověka oblečeného do jemných šatů? Ti, kdo nosí jemné šaty, jsou přece v královských palácích. Co jste tedy vyšli vidět? Proroka? Ano, říkám vám, víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: ‚Já posílám svého posla před tvou tvář, aby připravil cestu před tebou.‘ Amen, pravím vám: Mezi těmi, kdo se narodili ze ženy, nepovstal nikdo větší než Jan Křtitel. Ale i ten nejmenší v nebeském království je větší než on.“

NENÍ DŮLEŽITÉ MÍT VŽDY POŘÁDEK KOLEM SEBE, ALE V SOBĚ.

Co můžeme společně dělat?

- Posadíme se kolem adventního věnce, rozsvítíme tři svíce a přečteme biblický text.
- Rozhlédneme se kolem sebe. Hledáme, jestli je na něčem kolem nás už vidět, že se blíží Vánoce. Co už je připraveno? Co by se ještě mohlo připravit?
- Naplánujeme si, co by se ještě mohlo připravit, nebo to hned společně připravíme. Můžeme si domluvit, co je ještě třeba a kdo si to vezme na starost.
- Dohodneme se, že se sejdeme třeba za čtvrt hodiny a každý něco připraví, aby bylo vidět, že se blíží Vánoce, např. maminka přinese ochutnat cukroví, tatínek přinese ze sklepa krabici s ozdobami apod.
- Přemýšlíme, jak bychom si navzájem mohli pomoci, aby se nám spolu dobře žilo a náš domov byl hezký.

Ježíš chodil s otevřenými očima a viděl na zemi mnoho bídy. Viděl hluché, slepé, nemocné, opuštěné a chudé. Všem přinášel do jejich života světlo. Všiml si věcí, které obvykle druhým nestály za pohled a které lidé přehlíželi. To, co je cenné, nejsou drahé šaty a královské domy plné bohatství, ale obyčejný život s jeho radostmi i bolestmi.

Vytvoříme společně cokoli, co je třeba, aby nám spolu bylo doma dobře - třeba radostnou „adventní“ večeří.

Co můžeme společně dělat?

Na stůl nebo na jiné vhodné místo položíme adventní věnec a v průběhu adventu zapalujeme jednotlivé svíce.

Do kruhu nebo vedle adventního věnce položíme Bibli.

Na tomto místě se můžeme podle možností rodiny pravidelně scházet ke společné modlitbě a činnostem navrhovaným u textů nedělních čtení jednotlivých adventních nedělí.

Vhodnou písní při rozsvěcení adventní svíce může být:

Světlo v temnotách

autor hudby neznámý
český text Eva Muroňová

① C F G C
Svě - tlo v tem - no - tách nám jed - nou za - zá - ří,
② C F G C
na - vždy, na - vě - ky, už ni - kdy se ne - ztra - tí.
③ C F G C
Vy - jdi, ne - měj strach, Bůh slí - bil zá - chra - nu.
④ C F G C
Svě - tlo v tem - no - tách tě do - ve - de do - mů.

Zpěvník *Já jsem tady a zpívám*
www.pedagogika.archa.info

PRVNÍ NEDĚLE ADVENTNÍ (MT 24, 37-44)

BDĚTE TEDY, PROTOŽE NEVÍTE, KTERÝ DEN VÁŠ PÁN PŘIJDE.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Syn člověka, bude to právě tak jako v době Noemově: Jako totiž v době před potopou lidé jedli a pili, ženili se a vdávali až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátila, právě tak to bude, až přijde Syn člověka. Tehdy budou dva na poli: jeden z nich bude vzat, druhý ponechán; dvě budou mlít na obilném mlýnku: jedna bude vzata, druhá ponechána. **BDĚTE TEDY, PROTOŽE NEVÍTE, KTERÝ DEN VÁŠ PÁN PŘIJDE.** Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

**NENÍ DŮLEŽITÉ VŠECHNO STIHNOUT,
ALE UDĚLAT SI ČAS.**

Co můžeme společně dělat?

- Po přečtení biblického textu si společně prohlédneme dveře, které vedou k našemu domovu. Vyzkoušíme, jestli funguje zvoněk, nebo zkusíme zaklepat.
- Přemýšlíme, co se nám na dveřích líbí a podle čeho poznáme, že jsou to „naše“ dveře.
- Společně se postavíme ven a děti mohou popisovat prostor, který je za zavřenými dveřmi. Pak dveře otevřeme, „zkontrolujeme“, zda je vše tak, jak jsme si vzpomněli. Sejdeme se u adventního věnce a rozsvítíme jednu svíci.
- Vzpomínáme, kdy jsme dnes šli dveřmi naposledy, kdo na nás doma čekal a co měl pro nás připraveno, např. maminka oběd, svačinu, bačkory apod.
- Vyprávíme si, kdy jsme vstoupili do domu, byli přijati a vše pro nás bylo připraveno, nebo naopak jaké to bylo, když jsme stáli před zavřenými dveřmi a nikdo neotevřel, nebo jsme si zapomněli klíče a museli čekat, až někdo otevře.

Některé dveře si otevíráme sami, stačí vzít za kliku nebo mít klíč. Na některé musíme klepat nebo zvonit, aby nám někdo otevřel. Vchod do domu může být otevřený nebo zavřený. I lidé mohou být otevření nebo uzavření. V evangeliu jsme četli, abychom byli připraveni - jako Noe, jako dobrý hospodář, ale také jako každý z nás - třeba jako když čekáme doma návštěvu, čekáme, až skončí škola, až pro nás někdo přijde do školky apod. Také lidé se připravovali a čekali na příchod Zachránce. Tak budeme i my společně čekat a připravovat se na příchod času, kdy si o Vánocích připomeneme, že Bůh přišel na zem. Být připravený znamená „mít otevřené dveře“, „mít otevřený dům“, „čekat“.

Dveře domova můžeme na znamení otevřenosti „adventně“ ozdobit.

DRUHÁ NEDĚLE ADVENTNÍ (Mt 3, 1-12)

PŘIPRAVTE CESTU PÁNĚ, VYROVNEJTE MU STEZKY!

V té době vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: „Obratťte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“ Jan byl totiž ten, o němž řekl prorok Izaiáš: „Hlas volajícího na poušti: **Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!**“ Jan měl na sobě oděv z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás, živil se kobyilkami a medem divokých včel. Tehdy vycházel k němu Jeruzalém, celé Judsko a celý kraj kolem Jordánu, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. Když však viděl, že k jeho křtu přichází mnoho farizeů a saduceů, řekl jim: „Zmijí plemeno, kdo vám ukázal, jak uniknout trestu, který už hrozí? Přinášíte tedy ovoce hodné obrácení. Nemyslete si, že můžete říkat: „Naším otcem je Abrahám!“, neboť vám říkám: Bůh může oživit tyhle kameny a Abrahámovi z nich udělat děti. Sekera je už přiložena ke kořenu stromů; každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a hozen do ohně. Já vás sice křtím vodou, abyste se obrátili. Ale ten, který má přijít po mně, je mocnější než já: jemu nejsem hoden ani opánky přinést. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. V ruce má lopatu a pročistí obilí na svém mlatě. Pšenici uloží na sýpce, plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným.“

**NENÍ DŮLEŽITÉ STÁLE NĚCO NOVÉHO POZNÁVAT,
ALE POZNAT, CO DRUHÝ POTŘEBUJE.**

Co můžeme společně dělat?

- Posadíme se kolem adventního věnce, rozsvítíme dvě svíce a přečteme biblický text.
- Bible je plná slov a také kolem nás je plno slov. Přemýšlíme, zda si někdo zapamatoval něco, co dnes slyšel. Obvykle si pamatujeme slova, která jsou pro nás důležitá. Můžeme vyprávět vlastní zkušenost, kdy jsme si nějaká slova dlouho pamatovali - ať už byla pro nás dobrá nebo špatná.
- Vymýšlíme navzájem jeden pro druhého „dobrá slova“, která potěší a udělají radost. Ten, komu jsou „dobrá slova“ určena, pak může vyslovit, jaká „dobrá slova“ by si ještě sám přál.
- Společně přemýšlíme, zda jsme si zapamatovali nějaká slova z biblického textu, který jsme před chvílí četli.

Jan Křtitel řekl lidem mnoho důležitých slov - přiblížilo se království nebeské, připravte cestu Páně, čiňte pokání, připravte se... Slyšeli je lidé z celého Jeruzaléma a celého Judska. Lidé vyšli ze svých domovů a poslouchali. Je dobré, když člověk slyší, protože pak také uslyší, když někdo druhý volá o pomoc, pláče, má nesmělou prosbu, nebo něco vypráví. Je dobré slyšet a říkat dobrá slova.

Můžeme společně připravit „rodinné“ vánoční přání a darovat tak dobré slovo také svým blízkým.